

24.8.36

משה -

אנו מתפלאים שלא קיבלנו ממך דבר על פגישתך עם

נורי.

אני נוסע מכאן בעוד שעה.

המזימה כנראה חקום.

לפרות מה שכתבתי בעצמי לחברים בארץ ובגנף נגד החרמית

הודעה, עלי להגיד שלבי לא שלט. אין זה ענין של רגש בלבד.

ב-1921 הפסיקו העליה - לאחר שהשתלטו על המצב, וכן

בשנת 1930. אם הם יפסיקו עכשיו העליה תחת לחץ הסירור - אין

יחדשו אותה?

אם הממשלה למעשה הוא לא ווקום - אלא עוני, או אולי

גם לא עוני - אלא זורק הפצצה - למה לנו לעמוד בקשרים עם

"ממשלה זו"?

אם לאחר כל ההצהרות בפרלמנט הממשלה עושה בדיוק ההיפך -

מה בטו"מ עם ממשלה זו?

יותר ויותר מתגברת בתוכי הנסיה להגיד בפומבי לממשלה

בלונדון ובירושלים:

במשך חדשים רצחו אותנו - והיו לכם גדודי צבא ולא

הבינוחם עלינו.

הודעתם שלא חשנו מדיניותכם ע"י איומים ואלמות ולא

חכנעו לסירור - נכנעתם.

זהו ביתנו הלאומי - אתם נועלים את שערינו על פי
דיקדוק של רוצח צפת.

אתם מביאים ועדה לשמוע קובלנותינו - ולפני בואה
אתם מחללים בנו.

אין לנו כל עסק אתכם, הפירות דיבורכם, פגעתם
במנדט, מעלתם בהצהרותיכם, המקרתם אותנו לרוצחים, סגרתם
בפנינו ארצנו - אנו מנחקים אתכם כל קשר.

אין לי כל אמון בכם.

יש לי רק שאלה אחת : היוכל וירצה הישוב לעמוד ככה?

אילו הייתי בטוח שהיהודים בארץ מסוגלים לקרבות כערכים -
הסובלים שבייתה מהרסת זה החודש החמשי -

ואין אנו צריכים לשבות, ובודאי שאין אנו צריכים
לאחוז במעשי אלמות - אלא פשוט לנחק קשרים עם הממשלה,

אילו הייתי בטוח שיש כוח ואיחוד פנימי בישוב -

הייתי מקבל דרך זו בלי מקפוקים.

לא יתכן שיחללו בנו - ואנו נעמיד פנים כאילו אנו
ירידים. יש גבול לכול. מוכרח להיות גבול אפילו בהתעללות
כלפי יהודים.

אני מאמין שדעת הקהל באנגליה החומכת בנו - תבין
אותנו.

אני לא אציע זאת בצורף - בצורף אדרוש שלא יחליטו
כלום, אלא יעבירו הדיון לארץ.

שוחחתי הבוקר מרוכות עם ג'ימי - בעיקר בענין הצבא.

אמרתי לו שעלינו לחתור לקראת שלשה דברים:

(1) קיום הכוח שהוקם כבר בארץ,

(2) גיוס רג'ימנט יהודי (מיהודי אנגליה) בצבא

הבריטי,

(3) גיוס יהודי אירופה לצבא הבריטי.

הוא מקודם כפר בשלשתם - לבסוף הסכים לצורך של שני

הדברים הראשונים - וגם הודה שזה אפשר.

עד עכשיו לא שמעתי כלום מוורבורג ומהכסטר.

שלום,

ד.ב.ג.

שוחחתי עם נמיר על הצורך בניחוח הקשרים - הוא חושב שזה נכון. את החומר לוועדה נדפס. הוא גם מסכים שעל זה יש להחליט רק בארץ, וחומך ברעיון על בחירת ועדה פוליטית.

- בארבע וחצי יצאתי מלונדון. נוסעת אחי הדסה סמואל - אף היא לצורין. מצורין היא נוסעת לרוסיה. היא מסרה לי ששיחתי עם מילס בתחילת המאורעות - עשתה עליו רושם גדול.

לונדון, 30.8.36

יצאתי אמש בעשר וחצי מצורין. הרכבת אחרה בשלוש רבעי השעה הבוקר, אולם נשאר לי די זמן להגיע למשרד האימפריאל איירווייס בפריס, ובשתיים עשרה הגעתי לקרודון. בהגיעי ללונדון טלפן לי לוריה שיש סלגרמה דחופה ממשה השואלת על בואי לונדונה, וענה דחופות שאני כבר פה. שערנו שמשה עומד לדבר סליפונית, אבל חכינו כמה שעות, שאלנו בדואר ואין סליפון.

בינתיים ראיתי את נמיר. מירידינו הפרלמנטריים אין איש בלונדון, והוא הספיק רק לדבר עם עתונאים. גרייבס נרגז על ההכנעה של ווקופ - ויחכן שבימים אלה יופיע מאמר ב"סיימס".

גרוזייר הבטיח שמחר יופיע מאמר חריף במנצ'סטר גרדיין. הופיעה כבר רשימה קצרה באיבנינג סטנדרט של ברוס לוקהרט - שנמיר מכירו זה עשרים שנה (הוא מכיר גם את "מונא שלו").